

Arrest

nr. 201 145 van 15 maart 2018
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. TOP
Brederodestraat 146
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Roemeense nationaliteit te zijn, op 16 februari 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 27 januari 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 november 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 december 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat L. TOP verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 19 december 2015 wordt de verzoekster, die de Roemeense nationaliteit bezit, aangehouden en opgesloten in de gevangenis te Gent wegens verdenking van diefstal. Op 23 januari 2016 wordt zij voor deze feiten door de correctionele rechtbank te Dendermonde veroordeeld tot een gevangenisstraf van vier maanden met uitstel van drie jaar, behalve de reeds ondergane voorhechtenis.

Op 27 januari 2016 wordt de verzoekster in vrijheid gesteld.

Op diezelfde dag beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris om haar een bevel te geven om het grondgebied van België te verlaten.

Dit bevel is de thans bestreden beslissing. Zij werd aan de verzoekster ter kennis gebracht op 27 januari 2016.

2. Over de rechtspleging

2.1. De verzoekster heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) ter tijdig van in kennis gesteld dat zij geen synthesememorie wenst neer te leggen. Dienvolgens wordt de procedure voortgezet conform artikel 39/81, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

2.2. Aan de verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan.

3. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet, voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer*, 2005-06, nr. 2479/001, 118), blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (zie onder meer: RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Een verzoeker beschikt over dit rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden zijn vervuld: hij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker en actueel nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet hem tevens een direct, persoonlijk, wettig, zeker en actueel voordeel opleveren.

Het belang waarvan de verzoekster blijf moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en zij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. De aard van het belang kan weliswaar evolueren, maar de verzoekster moet minstens aannemelijk maken dat de vernietiging haar een concreet voordeel oplevert.

Het procesbelang raakt de openbare orde en dient desnoods ambtshalve door de Raad te worden onderzocht.

De Raad wijst er op dat in de beschikking van 24 november 2017 aan de beide partijen de volgende vraag werd gesteld:

"(...) Bovendien vraagt de Raad aan beide partijen om met toepassing van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet, alle inlichtingen en bescheiden over te maken aan de Raad met betrekking tot de actuele situatie van de verzoekende partij, die mogelijks een gevolg kunnen hebben voor de behandeling van het huidig beroep, meer bepaald of de verzoekende partij zich nog op het Belgische grondgebied bevindt en of zij ondertussen desgevallend het voorwerp heeft uitgemaakt van een statuutwijziging. (...)"

De verzoekster heeft op deze vraag niet schriftelijk gereageerd.

Ter terechtzitting werd nogmaals aan de advocaat, die voor de verzoekster verschijnt, gevraagd of de verzoekster zich momenteel nog in België bevindt. Hierbij werd geduid dat deze vraag betrekking heeft op het actueel belang bij de onderhavige vordering. Ter terechtzitting wordt ook benadrukt dat de Raad, die ambtshalve het belang bij het voorliggende beroep dient te onderzoeken, kennis moet hebben omtrent het gegeven of de verzoekster al dan niet nog in België verblijft. Het bestreden bevel dateert immers van 27 januari 2016. Bovendien is de verzoekster burger van de Unie en zijn na de afgifte van het bestreden bevel reeds meer dan 180 dagen verlopen.

Indien de verzoekster niet meer in België verblijft, kan zij geen voordeel meer kan halen uit een eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing omdat hieruit nog geen recht op verblijf of recht

op binnenkomst voortvloeit en de eventuele vernietiging dus geen invloed heeft op de verblijfstoestand van de verzoekster.

De advocaat van de verzoekster geeft aan geen enkele informatie te hebben gekregen omtrent het actuele verblijf van de verzoekster en stelt geen bewijs te kunnen leveren dat de verzoekster nog in België verblijft. Gevraagd naar het actueel belang bij het beroep, beperkt de advocaat van de verzoekster er zich toe zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

Er dient dan ook te worden vastgesteld dat in de voorliggende zaak een beschikking in toepassing van artikel 39/62 van de vreemdelingenwet werd verstuurd waarbij uitdrukkelijk werd gevraagd of de verzoekster zich nog in België bevindt. De verzoekster heeft hierop niet gereageerd en heeft de duidelijke vraag of zij zich nog in België bevindt zodoende onbeantwoord gelaten. Ook ter terechtzitting van 18 december 2017 werd uitdrukkelijk gevraagd of de verzoekster thans nog in België verblijft. Hierop heeft de advocaat van de verzoekster slechts te kennen gegeven dat zij geen enkele informatie heeft omtrent de verzoekster.

De Raad beklemtoont nogmaals dat het procesbelang waarvan een verzoekende partij blijk moet geven, zoals voorzien in artikel 39/56 van de vreemdelingenwet, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en dit belang moet worden behouden tot aan de uitspraak. Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad wil bewaren, moet bovendien een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Haar houding mag het behoorlijk verloop van het proces, waartoe ook zijzelf als procespartij moet bijdragen, niet verstoren. Om die redenen is zij verplicht haar medewerking aan de rechter te verlenen wanneer zij daartoe wordt verzocht (cf. RvS 20 juni 2013, nr. 223.991; RvS 12 juli 2007, nr. 173.409; RvS 19 februari 2004, nr. 128.302).

Gelet op het verzuim van de verzoekster om te antwoorden op de duidelijke vragen die zowel in de beschikking van 24 november 2017 als ter terechtzitting van 18 december 2017 werden gesteld en door meerdere malen geen klaarheid te scheppen inzake haar actuele verblijfssituatie en door aldus de rechter haar medewerking te onthouden, dient te worden vastgesteld dat *in casu* geen blijk wordt gegeven van een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor en belang bij het voorliggende beroep (cf. RvS 12 juli 2007, nr. 173.409; RvS 19 februari 2004, nr. 128.302). De verzoekster moet de gevolgen van haar gebrek aan medewerking met de rechter dragen en het vertoonde gebrek aan belangstelling voor het beroep kan niet worden goedge maakt louter door het feit dat een advocaat ter terechtzitting verschijnt (cf. RvS 11 mei 2009, nr. 193.182). De advocaat van de verzoekster heeft ter terechtzitting overigens geen elementen aangebracht waaruit kan blijken dat de verzoekster nog een actueel belang heeft bij de nietigverklaring van de thans bestreden beslissing.

Er dient bijgevolg te worden besloten dat de verzoekster niet doet blijken van het door de wet vereiste actueel belang, zodat het beroep onontvankelijk is.

Deze vaststelling volstaat om het beroep te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien maart tweeduizend achttien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. DE GROOTE